

**Tygodniowy przegląd prasy podatkowej
23.03.2015 – 28.03.2015****W numerze:****CIT**

- Konfuzja to nie zwrot wydatków
- Koszty nie muszą się wiązać z bieżącym uszczupleniem zasobów

VAT

- Wniesienie majątku spółki jawnej do nowo powstałej spółki jest poza VAT
- Dla opodatkowania ważne jest faktyczne prowadzenie firmy
- Komornik odpowie jednak za VAT

PIT

- Sankcyjny PIT bez oprocentowania
- Firma nie może ponosić ujemnych skutków korekty

Postępowanie podatkowe

- Zaniedbał obowiązek, więc nie odwoła się od decyzji

CIT

Konfuzja to nie zwrot wydatków

Źródło: Rzeczpospolita, Agnieszka Sułkowska, 23-03-2015

W niniejszym artykule autor omawia wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 lutego 2015 r. (I SA/Wr 2128/14). W celu wytworzenia nowego środka trwałego spółka zaciągnęła pożyczkę u swojej spółki-córki. Odsetki od niej naliczane w okresie inwestycji powiększały podstawę odpisów amortyzacyjnych. W wyniku likwidacji spółki-córki cały jej majątek został wydany wnioskodawcy (w tym wierzytelność pożyczkowa). W ten sposób doszło do zlikwidowania zobowiązania w wyniku konfuzji. Spółka miała więc wątpliwości, czy powinna zmniejszyć wartość początkową środków trwałych o naliczone odsetki od pożyczki, która wygasła i skorygować odpisy amortyzacyjne. Jej zdaniem, nie powstanie obowiązek korekty. Organ stwierdził jednak, że spółka powinna wyłączyć z kosztów część odpisów amortyzacyjnych, która odpowiada proporcjonalnie kwocie uzyskanej pożyczki zaliczonej do wartości początkowej środka trwałego. Fiskus uznał, że w omawianej sytuacji dojdzie w rzeczywistości do zwrotu wydatków na wytworzenie środka trwałego. Sprawa trafiła do WSA we Wrocławiu, który uchylił interpretację podkreślając, że wygaśnięcie zobowiązania w wyniku konfuzji nie może być utożsamiane ze zwrotem wydatków.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Koszty nie muszą się wiązać z bieżącym uszczupleniem zasobów

Źródło: Rzeczpospolita, Marek Stefan Zdziech, 23-03-2015

Autor artykułu analizuje wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 stycznia 2015 r. (III SA/Wa 1045/14). W omawianej sprawie bank zamierzał sprzedać pakiet wierzytelności składający się z kapitału kredytu, naliczonych odsetek oraz skapitalizowanych odsetek. W związku z tym bank postanowił zapytać izbę skarbową, czy sprzedawane wierzytelności obejmujące kapitał kredytu oraz nieskapitalizowane odsetki powinny być zaliczone do kosztów do wysokości pokrywanej ceną ze sprzedaży mając na względzie art. 16 ust. 1 pkt 39 uCIT. Zdaniem banku, kosztem wierzytelności kredytowej w chwili sprzedaży jest kapitał główny kredytu oraz kwota nieskapitalizowanych odsetek. Organ nie zgodził się jednak z bankiem w zakresie nieskapitalizowanych odsetek. Izba skarbową stwierdziła, że w chwili powstania odsetek bank nie poniósł żadnego kosztu, a nieskapitalizowane odsetki także nie mogą być uznane za taki wydatek. Sprawa trafiła do WSA w Warszawie, który uchylił interpretację organu. Sąd podkreślił, że „za koszt podatkowy w momencie sprzedaży wierzytelności należy uznać wartość nominalną wierzytelności i odsetki, także odsetki nieskapitalizowane, gdyż one również stanowią pomniejszenie w strukturze aktywów”.

[\[pobierz artykuł\]](#)

VAT

Wniesienie majątku spółki jawnej do nowo powstałej spółki jest poza VAT

Źródło: Gazeta Podatkowa, Redakcja Gazety Podatkowej, 26-03-2015

Autor artykułu analizuje wyrok NSA z dnia 22 stycznia 2015 r. (I FSK 1996/13). Kobieta prowadziła wraz z mężem działalność gospodarczą w formie spółki jawnej. W związku ze śmiercią mężczyzny kontynuowanie działalności w tej formie prawnej stało się niemożliwe, więc kobieta postanowiła zlikwidować firmę. Będąc likwidatorem podatniczka zamierzała przejąć cały majątek spółki i kontynuować działalność w formie jednoosobowej wprowadzając do ewidencji cały majątek spółki. Następnie kobieta planowała utworzyć nową spółkę i wnieść do niej aportem wszystkie składniki majątkowe poprzedniej spółki. Zdaniem wnioskodawczyni, przejęcie spółki jako zorganizowanej części przedsiębiorstwa nie jest opodatkowane VAT. Zarówno organ podatkowy, jak i WSA uznały ten pogląd za

nieprawidłowy. Jednakże NSA rozstrzygnął ostatecznie sprawę na korzyść podatniczki. Powołując się na orzecznictwo unijne sąd kasacyjny wskazał, że w omawianym przypadku znajdują zastosowanie przepisy dotyczące wyłączenia opodatkowania przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Dla opodatkowania ważne jest faktyczne prowadzenie firmy

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 26-03-2015

Przedmiotem artykułu jest analiza interpretacji Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 5 marca 2015 r. (IBPP2/443-1177/14/KO). Sprawa dotyczyła podatnika, który w połowie 2012 r. w ramach rejestrowania firmy złożył wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz zgłoszenie rejestracyjne VAT-R do właściwego urzędu skarbowego. W toku prowadzenia działalności, z uwagi na fakt, że nie przynosiła ona spodziewanych przychodów, podatnik postanowił zawiesić ją. Wniosek w tej sprawie złożył 2 lipca 2014 r. Jednakże, w wyniku błędu, podatnik został wykreślony z rejestru dzień później. Czynności tej nie dało się anulować, więc mężczyzna musiał złożyć ponowny wniosek o wpis do ewidencji i o zawieszenie działalności, co uczynił w dniu 7 lipca 2014 r. W związku z powyższym podatnik zapytał izbę skarbową, czy będzie wykreślony z ewidencji VAT jako podatnik VAT z uwagi na okres między omyłkowym wykreśleniem a ponowną rejestracją. Zdaniem wnioskodawcy, w omawianym stanie faktycznym nie powstał obowiązek złożenia zawiadomienia do urzędu skarbowego i wykreślenia go jako podatnika VAT czynnego. Zamiarem mężczyzny nie była bowiem likwidacja firmy. Organ w pełni podzielił pogląd wnioskodawcy.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Komornik odpowie jednak za VAT

Źródło: Rzeczpospolita, PW, 27-03-2015

W niniejszym artykule autor omawia wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE (TSUE) z dnia 26 marca 2015 r. (C-499/13). W rozpatrywanej sprawie polski komornik przeprowadził egzekucję nieruchomości. Pieniądze z jej sprzedaży trafiły na konto sądu, po czym komornik wystąpił do niego z wnioskiem o przekazanie na rachunek bankowy urzędu skarbowego kwoty odpowiadającej VAT, aby jako płatnik mógł odprowadzić podatek. Sąd przelał środki dopiero po uprawomocnieniu się planu podziału, a fiskus stwierdził, że komornik nie wpłacił podatku w terminie. Sprawa trafiła do NSA, który postanowił skierować pytanie prejudycjalne do TSUE w zakresie zgodności polskich przepisów z unijnymi. W myśl polskich regulacji sam komornik nie jest zobowiązany do zapłaty VAT. Musi jednak wpłacić podatek należny od dłużnika (podatnika) za pomocą środków pochodzących ze sprzedaży jego majątku. Trybunał uznał, że taka konstrukcja nie narusza przepisów wspólnotowych, jeżeli komornik może faktycznie spełnić swój obowiązek działając z należytą starannością. TSUE wskazał, że to sąd krajowy powinien zbadać, czy komornik ma narzędzia prawne do pobrania podatku i wpłacenia go na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

[\[pobierz artykuł\]](#)

PIT

Sankcyjny PIT bez oprocentowania

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 26-03-2015

Niniejszy artykuł stanowi analizę wyroku NSA z dnia 25 marca 2015 r. (II FSK 3963/14). Sprawa dotyczyła podatnika, któremu fiskus zarzucił ukrywanie dochodów za 2005 r. W związku z tym w 2010 r. mężczyzna musiał dopłacić ponad 40 tys. zł sankcyjnego podatku od dochodów z nieujawnionych źródeł. Jednakże z uwagi na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, który orzekł o niekonstytucyjności regulacji dotyczących sankcyjnego PIT, podatnik wystąpił o wznowienie postępowania. Jego wynikiem było uchylene decyzji i zwrot pieniędzy, ale bez oprocentowania. Podatnik zwrócił się więc do fiskusa o zwrot odsetek od nadpłaty. Organ odmówił wskazując, że nadpłata została zwrócona w ciągu 30 dni od wydania

rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, więc oprocentowanie nie należy się. WSA z kolei stwierdził, że organ powinien naliczyć i zwrócić odsetki. Ostatecznie jednak rozstrzygnięcie NSA było niekorzystne dla podatnika. Sąd kasacyjny podzielił pogląd organu wskazując, że „skoro sporna nadpłata wynikająca z decyzji określającej jej wysokość została zwrócona w terminie 30 dni od daty jej wydania, to podatnikowi nie należały się odsetki”.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Firma nie może ponosić ujemnych skutków korekty

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 27-03-2015

Niniejszy artykuł stanowi analizę wyroku NSA z dnia 25 marca 2015 r. (II FSK 955/14). Podatnik z branży budowlanej zawierał z kontrahentami umowy, zgodnie z którymi zobowiązani byli przyznać mu rabaty potraskacyjne w przypadku zakupu określonej ilości towarów lub usług. Ich rozliczenie następowało do połowy marca następnego roku i przyjmowało postać faktur korygujących. Pytanie wnioskodawcy dotyczyło tego, kiedy powinien uwzględnić otrzymane rabaty. Organ wskazał wprost, że korekty należy dokonać wstecz, tj. z chwilą zaliczenia wydatków do kosztów. Sprawa trafiła do WSA, który uchylił interpretację fiskusa wskazując, że rabaty potraskacyjne powinny być zakwalifikowane do przychodów podatkowych. Ostatecznie sprawą zajął się NSA. Wprawdzie sąd kasacyjny nie zgodził się z WSA co do zaliczenia rabatów do przychodów, ale samo rozstrzygnięcie sądu I instancji uznał za prawidłowe. NSA wskazał, że mając na względzie zasadę praworządności nie można zgodzić się z fiskusem, że korekta powinna dotyczyć tych okresów rozliczeniowych, w których zaliczono wydatki do kosztów w pierwotnej wysokości. Aprobata tego stanowiska spowodowałaby obciążenie podatnika negatywnymi konsekwencjami podatkowymi.

[\[pobierz artykuł\]](#)

Postępowanie podatkowe

Zaniedbał obowiązek, więc nie odwoła się od decyzji

Źródło: Rzeczpospolita, Aleksandra Tarka, 23-03-2015

Autor artykułu analizuje wyrok NSA z dnia 19 marca 2015 r. (I FSK 2123-2124/13). Sprawa dotyczyła członka władz spółki, wobec którego fiskus wydał decyzję o solidarnej odpowiedzialności za długi podatkowe spółki. Mężczyzna wniósł odwołanie dopiero po roku od wysłania mu decyzji wnosząc jednocześnie o przywrócenie terminu na złożenie odwołania. Wskazał on, że decyzja została doręczona mu na nieaktualny adres. Podatnik zaznaczył, że faktycznie mógł zapoznać się z decyzją władz skarbowych dopiero pod doręczeniem jej odpisu pełnomocnikowi. Stąd też, zdaniem mężczyzny, uchybienie terminowi nie było przez niego zawinione. Organ nie podzielił jednak tego poglądu. Fiskus wskazał, że decyzję wysłano na adres zamieszczony w Systemie Rejestracji Centralnej KEP będącym zintegrowaną ewidencją podatników w skali kraju. W związku z tym, iż przesyłka nie została odebrana przez 14 dni, zwrócono ją nadawcy z adnotacją, iż nie została podjęta w terminie. Organ podkreślił, iż pomimo obowiązku podatnik nie aktualizował swoich danych. Wprawdzie podatnik skierował sprawę na drogę sądową, ale jego skargi oddaliły WSA i NSA. Sąd kasacyjny wskazał, że „skarżącemu nie udało się podważyć skuteczności doręczenia decyzji w trybie zastępczym”.

[\[pobierz artykuł\]](#)

DMS TAX Sp. z o.o.

Spółka Doradztwa Podatkowego

ul. Kutnowska 1-3
53-135 Wrocław

Spółka jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy KRS. Kapitał zakładowy wynosi 50.000 zł i jest w pełni opłacony. KRS 0000231073; REGON 020041354; NIP 894-28-25-006. Zarząd: Jacek Dobrucki; Dawid Michałak; Henryk Suchecki.